

27.15

Bon treball
SNT
El interessant de llegir

Escola Superior de R.R.P.P.
Torn de tarda
Programació i tècniques de R.R.P.P.
Prof. Octavi Freixas

Solé Tura: Un ministre a casa.
Mª. Teresa Barlabé i Bordas

Cos lletra : 7/7

B — ENTREVISTA A L'EXCM. SR. JORDI SOLE TURA, MINISTRE DE CULTURA

(A) English Timer Redonda Medium

Nat al 1930 a Mollet del Vallès, Jordi Solé i Tura es llicencià en dret a Barcelona i fou professor de dret polític a la Universitat. Militant del grup Bandera Roja va passar al PSUC, escollit diputat a Les Corts Espanyoles per Barcelona, intervingué en la comissió redactora de l'avantprojecte de la Constitució i també en l'avantprojecte de l'Estatut de Catalunya.

(B) E.T.R. Bold

1- Com li prova això d'estar a cavall entre Madrid i Barcelona i viceversa?

A Bé, una novetat absoluta no ho és perquè desde el 1977 que vem començar a fer la Constitució, i que jo era diputat, passava la meitat de la setmana fora normalment. A més també era membre del Consell d'Europa i moltes vegades m'estava setmanes voltant per tota Europa. O sigui novetat absoluta no ho és, ara si que és una càrrega una mica més pesada.

B 2- Perquè igualment es sap que vostè és una persona esportiva i amb un caràcter més aviat jove...(rialles). Llavors suposo que és dificil compaginar les tasques oficials, de protocol, els dinars, etc. amb la vida en família o inclús amb el fet d'anar a fer un tomb amb bicicleta.

A No solament les tasques aquestes sinó el fet que tens molta menys llibertat de moviments. Hi ha per exemple els problemes de seguretat. Has d'anar sempre acompanyat i això, vulguis o no vulguis, et frena molt.

B 3- Perquè vostès reserven la seva part personal per dedicar-se a la política...

A Si, això és veritat. De tota manera haig de dir una de les coses que em semblen millors dels que governen actualment i és que s'ha sabut mantenir bastant ben protegida la vida privada dels càrrecs públics. Si us hi fixeu a la vida privada dels ministres si entra rarament i això per a mi és una cosa molt important; i això, vulguis o no vulguis, dóna una més ample llibertat. Procures passar el més desapercebut que pots, el que passa es que no és del tot possible, i per tant no t'en pots lliurar mai del tot.

B 4- Tornant temps enrera, que en recorda del seu ofici de forner i de la seva vida a Mollet?

A Home, doncs la recordo moltissim, és el que més em va marcar la meva vida. Tingues present que la meva família, especialment la branca Tura, viu a Mollet, inclòs el meu germà. Però apart d'això el fet de que jo vaig viure a Mollet

A fins gairebé els 30 anys, i d'aquests trenta anys, fins als vint-i-cinc fent de forner.
I allà és quan et fas crio, quan et fas adolescent, quan tens els primers amors tràgics, perquè tots els primers són tràgics, quan jugues a futbol etc. I després és quan decideixes canviar de vida i trenques amb això, començant una vida diferent. Però l'arrel hi és.
Jo moltes vegades em sorprenc a mi mateix, fins hi tot en moments importants de la meva vida, pensant que en el fons sóc un forner de Mollet; i no ho dic de broma, no.

B 5- Quan deixi el ministeri pensa tornar a la docència universitària?

A Bé, si puc si. La meva professió real és la de professor, evidentment, i és aquí on he dedicat els anys millors; però ultimament tampoc la universitat no és exactament la mateixa de fa un temps, i per tant no se si m'hi trobaria igual de bé.

B 6- Durant els anys que vostè va estar a la universitat va viure una notable influència de les tesis marxistes. Aquestes tesis van tenir molt ressò entre mestres i alumnes. Degut als canvis dels règims de l'est, aquesta teoria està desacreditada ara?

A Desacreditada la teoria si, perquè en nom del marxisme s'ha fet tot el que s'ha fet als països de l'est.

B 7- Llavors quin futur hi veu?

A és que jo crec que hi ha, si em permets una reflexió més filosòfica, que el problema de fons del marxisme és precisament que es digui marxisme, o sigui, que s'acabi en isme perquè és molt dificil fer una teoria tancada; ni marxisme, ni liberalisme... Jo recordo sempre un passatge d'un fragment d'una obra de Marx, en la que quan Marx es va començar a adonar que hi havia gent que convertia les seves opinions en teoria, ell va dir una cosa que és molt important: Jo l'únic que se és que jo no sóc marxista, en el sentit de dir teoria tancada no.
El marxisme és una teoria de la història i de com ha anat movent-se i avançant, i tot i que com a teoria tancada tampoc no és acceptable completament, jo crec que avui no hi ha ni un sol historiador al món que no sigui en bona part marxista, encara que no sigui marxista doctrinalment, perquè és evident que moltes de les coses que Marx va dir són innegables.
El problema és que en nom d'això s'ha fet tot el que s'ha fet en els països de l'est, hi ha una perversió enorme, que jo crec que ha tocat molt profundament, tant al marxisme com fins hi tot a les forces polítiques, al comunisme, al mateix socialisme...no oblidem que aquests països se'ls hi deia règims socialistes, i això vulguis o no vulguis també ha tocat molt. Tindrà uns efectes negatius que jo crec que trigarem alguns anys en superar.

B 8- Parlant una mica de la Constitució del 78, vostè va ser un dels creadors, un dels pares. Va ser feta amb un concens entre forces polítiques. S'hauria de reformar, creu que està del tot desenvolupada?

A — Jo crec que està bé com està.

B — 9- Creu que s'ha aplicat completament?

A Sí, funciona completament. Fixa't que avui tothom quan es dicuteix, tothom acusa a l'altre de que no cumpleix la Constitució. Per tant vol dir que està funcionant.
Reformar jo no crec que faci falta. Més endavant, evidentment, les Constitucions no són mai fixes i sagrades; i aquesta té una ventatge, i és que en certa manera ja la vàrem fer així, és una Constitució que admet interpretacions diferents; i això és bó, perquè les Constitucions duren quan són flexibles.

B 10- I tal com es va crear es podria tornar a crear avui en dia. O sigui, així com hi han partits que han anat canviant considerablement, com el Partit Comunista, actualment es podria donar el mateix cas d'haver un concens entre tots els partits. O n'hi ha algún que vostè creu que ha canviat tant que no...

A Jo crec que un concens com el que es va aconseguir en aquell moment, no, perquè allò obeïa a una situació molt determinada. Haviem de sortir del règim anterior, d'una dictadura, i haviem de sortir en un moment en que moltes de les coses de la dictadura estaven intactes. S'havia mort en Franco però l'estat era si fa no fa el mateix, i per tant l'única manera que tenien de trencar amb el passat i estabilitzar el sistema democratic era un moment en que no era segur. Va ser un taller d'orfebreria; en el que cadascú havia de saber renunciar a coses importants però per a conserguir una altre cosa encara molt més important i és: <u>La Constitució.</u>
Avui afortunadament la situació no és aquesta. Per tant el que està passant, per exemple en el Congrés es que el partit majoritari que és el partit Socialista, en aquests moments hi ha lleis que les aprova amb els vots d'uns i lleis que les aprova amb els vots d'uns altres.
I amb això no que es justifiqui fer una cosa de concens absolut. Solament amb un terreny, que és molt important, el de la Constitució d'Europa, haurem de trobar, en aquest si, el màxim d'acord, i si podem ser unànims millor que millor.

B 11- Vostè ha substituit al Sr. Semprún; ha estat dificil el ocupar el seu càrrec, ha hagut d'introduir molts canvis o la cosa segueix més o menys igual...

A No, canvis pocs, només els indispensables de gent que ja havia plegat, o bé, que ha anat plegant. En resum pocs canvis i seguim treballant amb la mateixa gent.

B 12- És tan difícil per això?

A No, no, vaja dic que no, entre altres coses perquè, jo personalment, procuro que la gent que treballa amb mi se senti còmoda i quan no és així doncs... Però normalment m'agrada que la gent si senti còmoda i per tant doncs procuro donar-li terreny. I la veritat es que estem treballant bé, desde aquest punt de vista, els problemes de fons, els pressupostos, o la política cultural que s'ha de fer en aquest país, o els problemes d'Europa, doncs aquests són si fa no fa els mateixos. La veritat es que jo no he trencat cap dels compromisos que havia adquirit el Sr. Semprún. Però també estic mirant d'introduir coses noves perquè ara que parlem de coses noves: el Consell de ministres europeu, perquè es que ara nosaltres__no solament hem de pensar de governar Espanya, sinó que comencem a governar Europa.Es clar, es celebren continuament consells de ministres europeus i es fan per branques; per exemple els ministres de cultura, i els problemes que hem de tractar allà són completament nous.

B 13- Parlant de la política cultural, qué n'opina de l'hàbit cultural que tenen els espanyols, els catalans i els europeus.

A Home, depén del qué s'entengui. Nosaltres estem fent ara en el Ministeri de Cultura un informe global sobre els hàbits culturals y sobre equipaments culturals. Es un totxo de treball, però és molt interesant.
Demostra coses molt importants. Primera, que els equipaments han fet un salt enorme i referent als hàbits, doncs que alguns s'han modificat i altres no tant. Per exemple en qüestió d'assistència al cine o el teatre, en aquest moment tenim un nivell si fa no fa que pugui tenir França. En lectura ja no tant. Però hi ha unes xifres que no em cuadren en lectura. Per exemple, la xifra de lectors encara és baixa. La gent que confessa que llegeix normalment llibres se situa en un 50% i gent que confessi que ha comprat llibres els últims sis o set mesos pot arribar a 30% ó 31%.
Però en canvi quan fas el sondeig per trams d'edat, la cosa deriva. Els majors de 60 anys, que fa uns 10 anys no llegien, ara continues sense llegir, però si abans miraven la televisió un 50%, ara són el 95%. Això vol dir que hem passat directament de no llegir a veure televisió. I amb la televisió veiem més cine que abans, això és la veritat, però també llegim menys.
Igualment recorda que en aquest país fa uns 10 ó 12 anys aproximadament encara tenia un índex d'analfabets molt alt. Ara no és tant alt.
En canvi entre la gent jove la cosa ha variat molt. Augmenta la lectura dels joves i molt especialment de les dones.

A Les coses que no em cuadren és que sempre ens trobem que la industrial editorial espanyola és una de les més poderoses del món. Per tant alguna cosa no cuadra, o no es produeix tant o no es ven tant, o és llegeix més. Però no dir llegim poc, però es produeix molt.

B 14- Troba alguna diferencia entre la vida cultural a Barcelona i la vida cultural a Madrid (exposixions, espectacles...)?

A Haviam, hi ha un fet diferencial important que és la llengua. Per exemple el teatre. Aquí la majoria de teatre és en català. A part d'això la cultura és diferent. Vull dir que tendeix a acostar-se. La gran diferencia que hi havia entre Barcelona i Madrid era que aquesta última havia estat feta una ciutat per el poder, ciutat creada per ser capital. I en canvi Barcelona és una ciutat on normalment no hi ha hagut poder polític, i això es nota en les costums, en la cultura, en la forma de funcionar...
Això ara comença a cambiar: primer perqué a Barcelona sí que hi ha un poder polític, la Generalitat, perqué hi ha un Ajuntament més fort i perqué Madrid també ha guanyat molt. Per tant moltes coses comencen a ser menys diferents.
Tot i així Madrid ara per ara té més equipaments culturals que Barcelona, pero aquesta última aviat els tindrà, com per exemple en questió de museus el que es farà a Barcelona que serà el segon en importància després del Museo del Prado.

B 15- Normalment no hi han hagut gaires catalans al govern de l'Estat i ara precisament n'hi han tres. Es parla una mica del "clan de los catalanes", amb tons més aviat peyoratius. Què n'opina vosté i com se sent a Madrid.

A Es una cosa absolutament normal. Perquè som tres minsitres catalans però de gent que estigui amb càrrecs de responsabilitat darrera l'administració i el govern n'hi ha molts més. Per exemple el següent de Solchaga, el Sr. Antoni Zabalza, és català. O el segon del Serra, el Sr.Reverter. Vull dir que ens trobem una gran quantitat de gent i et puc assegurar que moltes de les grans decissions d'Estat es prenen en català.
Per tant el que fa que sigui encara estrany es el fet de que no hi ha hagut en l'història grans catalans, excepte el segle passat amb el cas del General Prim, que va ser una cosa efímera. Però això crec que és degut al fet de que els que s'havien projectat com a governants catalans, a la segona República hi va haver governants catalans i ministres catalans no ho oblidem, sÑha entés que el polític català era un polític nacionalista i que per tant doncs com a polític nacionalista, per exemple per definició, és molt difícil que pugui arribar a governar Espanya. Per un fet molt concret, com que és que el nacionalista només pensa en termes de Catalunya i per tant no té una visió d'Estat, que és el que va passar amb en Miquel Roca quan va fer el Partit Reformista i va fracassar rotundament.

A La gent li preguntava: Però vostè que és, nacionalista o pensa governar Espanya? I llavors aquesta ambigüetat no és va superar mai. En canvi ara els que estem governant som socialistes catalans, som catalans però no nacionalistes. Per tant tenim un projecte d'Estat, una visió global de l'Estat. I en aquest sentit, quan tens una vissió àmplia, tant és que siguis català, com sevillà, extremeny, com el que vulguis. Perquè quan governes a Madrid has de governar pensant en tots.

B Per acabar l'entrevista d'una manera més distessa, vaig creure interessant de fer-li una serie de preguntes que mΠhauria de contestar amb la major brevetat possible.

B < Barcelona: Una ciutat fantàstica. A

B < 1992: Espero que tot vagi be, que tot surti bé. A

B < Bandera Roja: Es un episodi del passat força interessant. A

B < Ybarra: Un financer important amb el qual tinc relacions personalment correctes. A

B < Almodóvar: Magnífic cineasta. Gran treballador del cine. A

B < Escorta: Necessària però pesada. A

B < Escoltes telefòniques:

A Jo no n'he patit mai que jo sapiga, ara en aquest periode democràtic. Hi ha com sabeu unes escoltes legals que són les que els jutges autoritzen però suposo que parleu de unes altres

B Per acabar que va ser el primer que se li va ocòrrer quan li van proposar el càrrec.

A Ufff!. La que em cau a sobre. Però quan hi ets no solament s'ha de fer sinó que a més és estimulant, és molt interessant. Es pesada però et dóna una visió dels problemes i una capacitat d'intervenir-hi que en certa manera justifica el que has estat fent tota la vida.

NOTES A PEU DE FOTOGRAFIA

FOTOGRAFIA Nº16: El que més anyora el ministre és la llibertat de moviments.

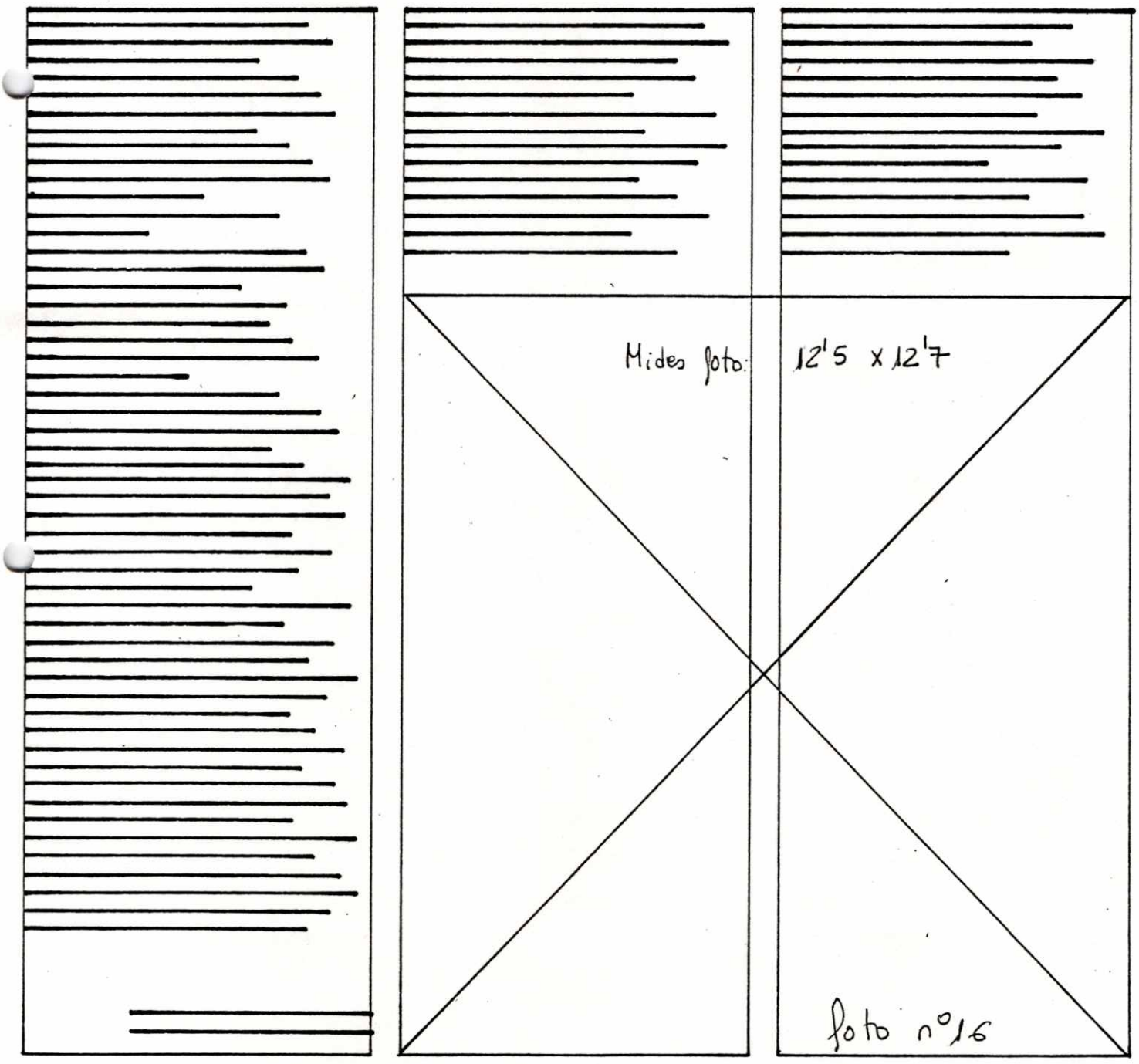
FOTOGRAFIA Nº13: Segons el Sr. Ministre la teoria marxista està desacreditada pels fets dels països de l'Est.

FOTOGRAFIA Nº3: "La meva professió real és la de professor"

FOTOGRAFIA Nº11: Opina que La Constitució del 78 està funcionant completament.

FOTOGRAFIA Nº5: En el seu ministeri segueix una linea de continuitat.

Solé Tura: Un ministre a casa.

Mides foto: 7 x 12'5

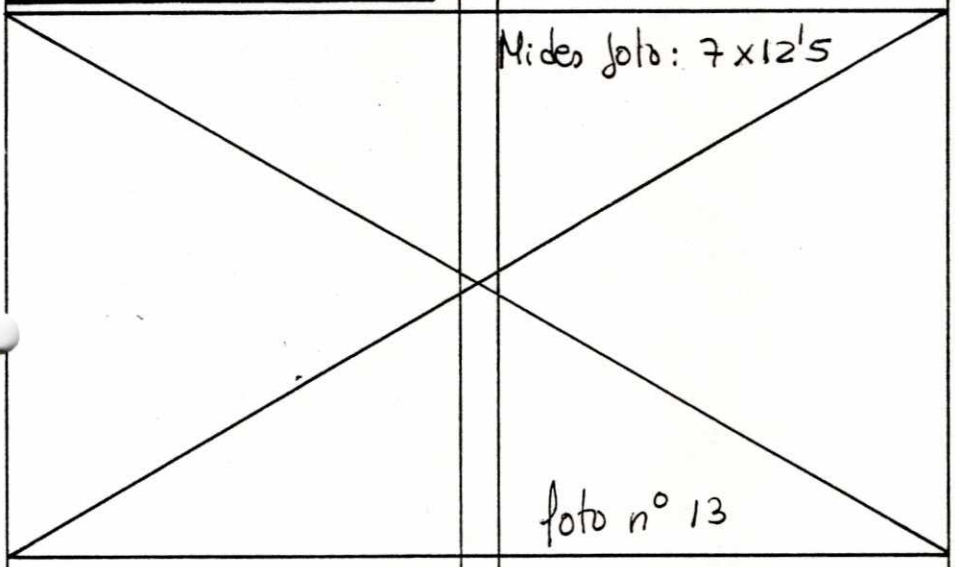

foto nº 13

Mides foto: 6'8 x 19'1

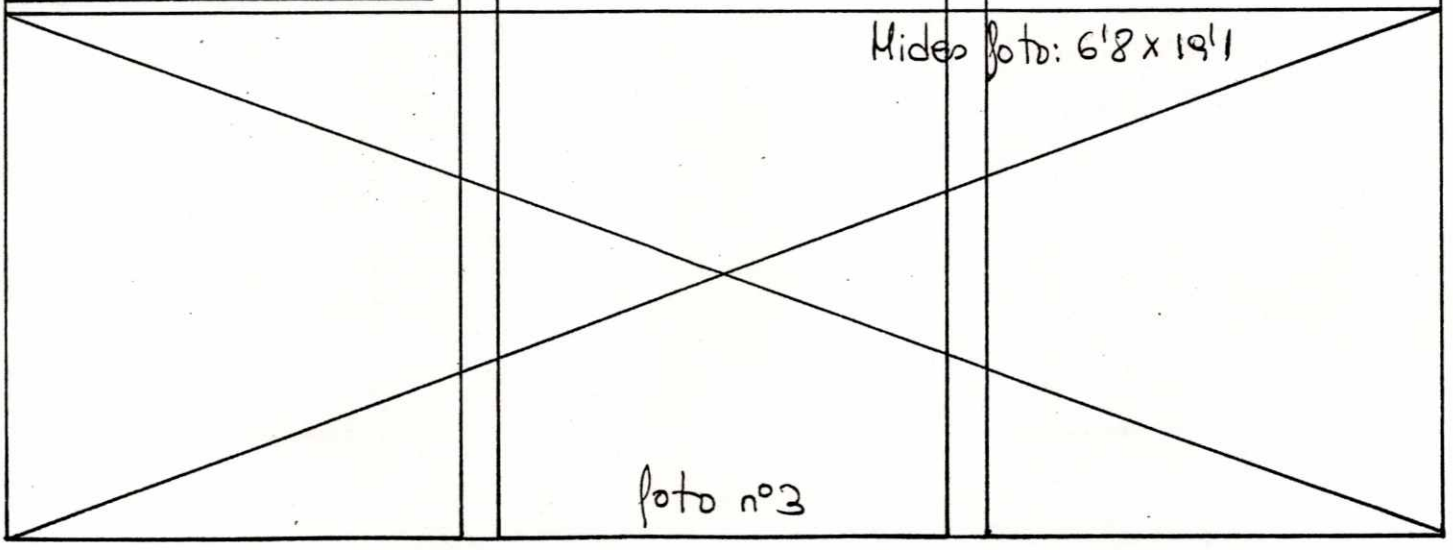

foto nº3

Video foto: 6 x 6

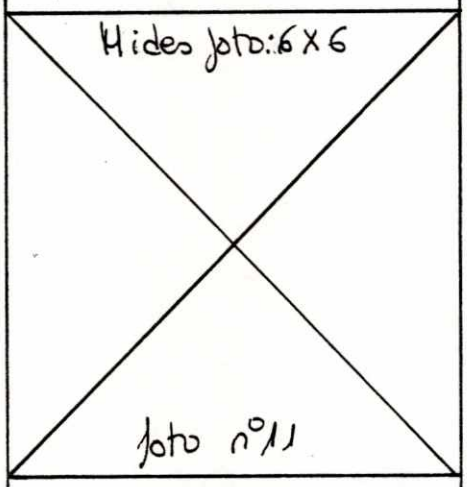

foto nº11

Video foto: 6 x 6

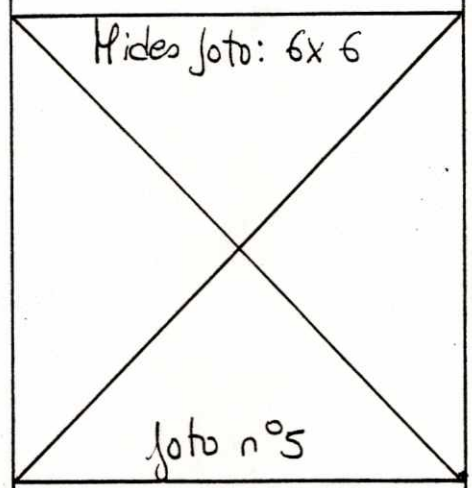
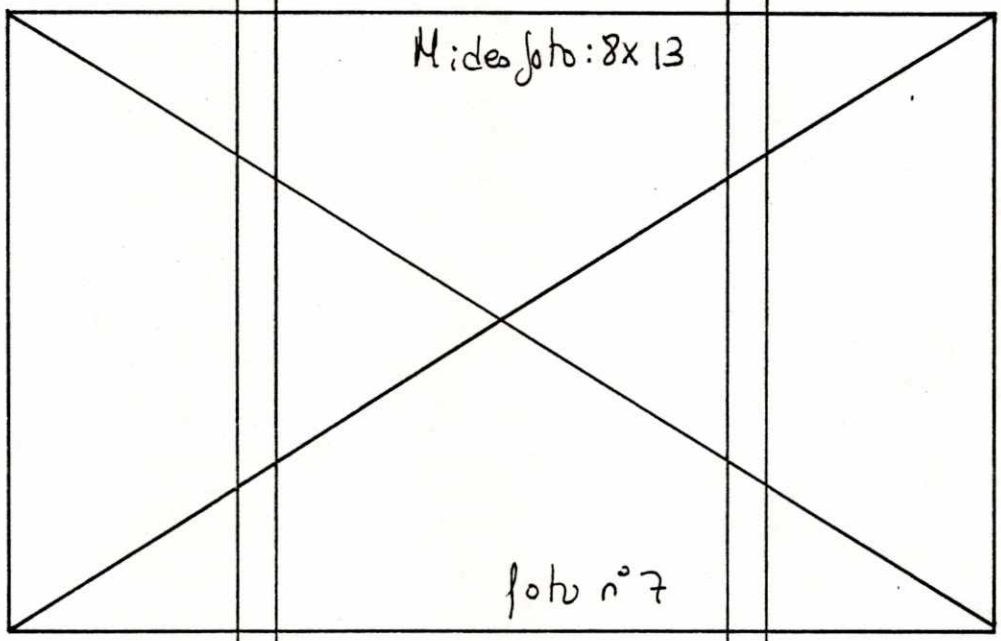

foto nº5

Mideo foto: 8x 13
foto n° 7

Sole Tura: Un ministre a casa.